

7.12.2011

B7-0687/2011

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

suullisesti vastattavien kysymysten B7-0659/2011, B7-0664/2011, B7-0663/2011, B7-0666/2011, B7-0661/2011, B7-0662/2011, B7-0667/2011, B7-0658/2011, B7-0665/2011 ja B7-0660/2011 johdosta

työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti

[vankeusolosuhteista EU:ssa \(2011/2897\(RSP\)\)](#)

Salvatore Iacolino, Manfred Weber, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Elena Oana Antonescu, Georgios Papanikolaou, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Erminia Mazzoni

PPE-ryhmän puolesta

Birgit Sippel, Claude Moraes, Sylvie Guillaume, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Roberto Gualtieri, Tanja Fajon, Carmen Romero López, Silvia Costa

S&D-ryhmän puolesta

Niccolò Rinaldi, Renate Weber, Sarah Ludford, Nathalie Griesbeck, Cecilia Wikström, Ramon Tremosa i Balcells, Andrea Zanoni, Leonidas Donskis, Louis Michel

ALDE-ryhmän puolesta

Judith Sargentini, Jan Philipp Albrecht, Tatjana Ždanoka, Rui Tavares,

Raül Romeva i Rueda

Verts/ALE-ryhmän puolesta

Timothy Kirkhope

ECR-ryhmän puolesta

Kyriacos Triantaphyllides, Cornelis de Jong, Cornelia Ernst, Miguel

Portas, Nikolaos Chountis, Marisa Matias

GUE/NGL-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma vankeusolosuhteista EU:ssa (2011/2897(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien suojelua koskevat Euroopan unionin välineet, erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6 ja 7 artiklan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja sen 4, 19, 47, 48 ja 49 artiklan,
- ottaa huomioon kansainväliset välineet, jotka koskevat ihmisoikeuksia ja kiduttamisen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen kieltämistä, erityisesti ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen (5 artikla), kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (7 artikla), kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen ja siihen liittyvän vapaaehtoisen pöytäkirjan riippumattomien kansainvälisten ja kansallisten elinten laatimasta säännöllisiä vankilavierailuja koskevasta järjestelmästä,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston välineet, jotka koskevat ihmisoikeuksia ja kiduttamisen sekä epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rankaisemisen estämistä, erityisesti ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen (3 artikla) ja sen lisäpöytäkirjat, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön, vuonna 1987 tehdyn eurooppalainen yleissopimuksen kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi ja yleissopimuksella perustetun Euroopan neuvoston kidutuksen vastaisen komitean sekä kyseisen komitean raportit,
- ottaa huomioon erityisesti seuraavat välineet, jotka käsittelevät tarkemmin vapautensa menettäneiden henkilöiden oikeuksia: YK:n vankien kohtelua koskevat vähimmäissäännöt sekä YK:n yleiskokouksen antamat julistukset ja periaatteet; Euroopan neuvoston ministerikomitean suositukset, etenkin suositus (2006)2 Euroopan vankilasäännöistä, suositus (2006)13 tutkintavankeuden käytöstä, sen ehdoista ja varatoimenpiteistä väärinkäyttöä vastaan, suositus (2008)11 nuorille rikoksentekeijöille aiheutuvia seuraamuksia tai toimia koskevista eurooppalaisista säännöistä ja suositus (2010)1 Euroopan neuvoston ehdonalaissäännöistä¹ sekä parlamentaarisen yleiskokouksen antamat suositukset,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 1996 huonoista vankeusoloista Euroopan unionin vankiloissa² ja 17. joulukuuta 1998 vankilaoloista Euroopan unionissa: järjestelyt ja korvaavat rangaistukset³ antamansa päätöslauselmat sekä toistuvat pyyntönsä komissiolle ja neuvostolle, jotta ne ehdottaisivat puitepäätöstä vankien oikeuksista, jotka parlamentti on esittänyt muun muassa 6. marraskuuta 2003 antamassaan

¹ Katso kattava luettelo Euroopan neuvoston suosituksista ja päätöslauselmista rikosoikeuden alalla: <http://www.coe.int/prison>.

² EYVL C 32, 5.2.1996, s. 102.

³ EUVL C 98, 9.4.1999, s. 299.

päätöslauselmassa "Ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle vähimmäisvaatimuksista rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen etujen turvaamiseksi rikosoikeudenkäynneissä Euroopan unionin alueella"¹, 9. maaliskuuta 2004 antamassaan suosituksessa neuvostolle vankien oikeuksista Euroopan unionissa² ja 25. marraskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevasta monivuotisesta ohjelmasta (2010–2014) (Tukholman ohjelma)³,

- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS⁴ eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/909/YOS⁵ vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon 29. elokuuta 2006 annetun ehdotuksen neuvoston puitepäätökseksi eurooppalaisesta valvontamääräyksestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisissä esitutkimusmenettelyissä (KOM(2006)0468 lopullinen),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestään (KOM(2011)0326),
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2011 annetun komission vihreän kirjan "Keskinäisen luottamuksen lujittaminen Euroopan oikeudenkäyttöalueella – Vihreä kirja EU:n rikosoikeuden soveltamisesta vapaudenmenetykseen liittyvissä kysymyksissä" (KOM(2011)0327 lopullinen),
- ottaa huomioon ALDE-, GUE/NGL-, PPE-, Verts/ALE- ja S&D-ryhmien jättämät vankeusolosuhteita EU:ssa käsittelevät suulliset kysymykset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,

¹ EUVL C 83E, 2.4.2004, s. 180. 23 kohta: "pyytää neuvostoa ja komissiota nopeuttamaan selvitystä EU:n vankien ja vankiloiden olosuhteista tarkoituksena tehdä puitepäätös vankien oikeuksista ja yhteisistä vähimmäisvaatimuksista näiden oikeuksien takaamiseksi 6 artiklan [SEU] perusteella". Katso myös 4. syyskuuta 2003 annettu parlamentin päätöslauselma perusoikeuksista Euroopan unionissa (2002), 22 kohta: "katsoo yleisesti ottaen, että vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvalla eurooppalaisella alueella on syytä ryhtyä toimiin myös Euroopan tasolla, jotta voidaan parantaa poliisivoimien ja vankiloiden toimintaa, esimerkiksi siten, että ... laaditaan puitepäätös vankien oikeuksien suojelun minimistandardeista EU:ssa".

² Maurizio Turcon mietintö, Euroopan parlamentin suositus neuvostolle vankien oikeuksista Euroopan unionissa (2003/2188(INI)), P5_TA(2004)0142.

³ P7_TA(2009)0090: 112 kohdassa parlamentti "kehottaa kehittämään perusoikeuksien kunnioittamiseen, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen ja kansallisten rikosoikeusjärjestelmien johdonmukaisuuden säilyttämiseen perustuvan EU:n rikosoikeudellisen alueen, joka sisältää seuraavaa: ... vankila- ja pidätysoloja koskevat vähimmäisstandardit ja vankien yhteiset oikeudet EU:ssa ...".

⁴ EYVL C 190, 18.7.2002, s. 1.

⁵ EUVL C 327, 5.12.2008, s. 27.

- A. ottaa huomioon, että EU on asettanut tavoitteekseen kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ja että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaisesti se tunnustaa ihmisoikeudet ja perusvapaudet ja sitoutuu siksi positiivisiin velvoitteisiin, jotka sen on täytettävä pitääkseen tämän lupauksen;
- B. ottaa huomioon, että vankeusolosuhteet ja vankilahallinto ovat ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mutta toteaa, että puutteet, kuten vankiloiden ylikuormitus ja väitteet vankien huonosta kohtelusta, voivat heikentää luottamusta, jota edellytetään sellaisissa rikosasioissa tehtävässä oikeudellisessa yhteistyössä, joka perustuu EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen;
- C. ottaa huomioon, että oikeudellisen yhteistyön rikosasioissa on perustuttava perusoikeuksia koskevien vaatimusten noudattamiseen ja epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksien sekä prosessuaalisten oikeuksien tarvittavaan lähentämiseen rikosoikeudenkäyntimenettelyissä, mikä on tärkeää, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden keskinäinen luottamus vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, varsinkin kun otetaan huomioon, että sellaisten jäsenvaltion kansalaisten määrä, joita pidetään vangittuina toisessa jäsenvaltiossa, voi lisääntyä tällaisen yhteistyön seurauksena;
- D. ottaa huomioon, että EU:ssa arvioitiin vuosina 2009–2010 olevan yhteensä 633 909 vankia¹; ottaa huomioon, että komission vihreässä kirjassa, josta tieto on peräisin, ollaan huolissaan seuraavista asioista:
- vankiloiden ylikuormitus²
 - vankien määrän kasvu
 - pidätettyjen toisen valtion kansalaisten määrän kasvu³
 - tutkintavankien suuret määrät⁴
 - vangit, joilla on mielenterveys- tai psykologisia häiriöitä
 - lukuisat kuolemantapaukset ja itsemurhat⁵;
- E. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen 3 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä määrätään jäsenvaltioille negatiivisia velvoitteita kieltämällä niitä

¹ Tilastotiedot toimitettiin komission vihreässä kirjassa vapaudenmenetyksestä (KOM(2011)0327 lopullinen); lisätietoja saatavilla Euroopan neuvoston verkkosivulla Space I [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf)

ja Space II http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf

² EU:ssa keskiarvo on 107,3 ja ylikuormitus koskee 13:a jäsenvaltiota sekä Englantia, Walesia ja Skotlantia. Suurinta ylikuormitus on Bulgariassa (155,6), Italiassa (153), Kyproksella (150,5), Espanjassa (136,3) ja Kreikassa (129,6).

³ EU:ssa keskiarvo on 21,7 ja korkeimmat luvut ovat Luxemburgissa (69,5), Kyproksella (59,6), Itävallassa (45,8), Kreikassa (43,9) ja Belgiassa (41,1).

⁴ EU:ssa keskiarvo on 24,7 ja korkeimmat luvut ovat Luxemburgissa (47,2), Italiassa (43,6) ja Kyproksella (38,4).

⁵ Euroopan neuvoston kidutuksen vastaisen komitean raporteissa kiinnitetään huomiota tiettyjen vakavien ongelmien pysyvyyteen, kuten huonoon kohteluun ja vankilan palvelujen, aktiviteettien ja terveydenhuollon sopimattomuuteen.

kohtelemasta vankeja epäinhimillisesti tai halventavasti, mutta myös positiivisia velvoitteita edellyttämällä, että jäsenvaltiot varmistavat, että vankiloiden olosuhteet ovat ihmisarvon mukaisia, ja järjestävät perusteellisia ja tehokkaita tutkimuksia, jos näitä oikeuksia rikotaan;

- F. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa suuri osa vangeista on tutkintavankeudessa olevia henkilöitä; ottaa huomioon, että tutkintavankeus on poikkeuksellinen toimenpide ja että kohtuuttoman pitkällä tutkintavankeusajoilla on haitallinen vaikutus yksilöön ja ne voivat vahingoittaa jäsenvaltioiden välistä oikeudellista yhteistyötä ja olla vastoin EU:n arvoja¹; ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on langettanut toistuvasti tuomioita huomattavan monelle jäsenvaltiolle ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen rikkomisesta tutkintavankeuden yhteydessä;
- G. ottaa huomioon, että yksi jäsenvaltioiden jatkuvasti esiin tuomista ongelmista on, että vankiloiden olosuhteiden parantamiseen ei ole käytettävissä resursseja, ja että saattaa olla välttämätöntä luoda uusi budjettikohta, jolla kannustetaan jäsenvaltioita noudattamaan tiukkoja normeja;
- H. ottaa huomioon, että vangit eivät uusi rikoksia yhtä todennäköisesti, jos heille tarjotaan asianmukaiset vankeusolosuhteet ja ohjelmia, jotka valmistavat heitä yhteiskuntaan paluuseen;
- I. ottaa huomioon, että neuvosto on antanut päätöslauselmia ja suosituksia (joita jäsenvaltiot eivät aina pane täytäntöön) huumeriippuvuutta koskevasta erityisongelmasta ja siihen liittyvien riskien vähentämisestä ja erityisesti huumeriippuvuuden hoidosta vankilassa ja sen ulkopuolella;
- J. ottaa huomioon, että ainoastaan 16 jäsenvaltiota on ratifioinut kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen vapaaehtoisen pöytäkirjan ja että seitsemän jäsenvaltiota on allekirjoittanut sen mutta ei ratifioinut sitä²;
- K. ottaa huomioon, että jotkut jäsenvaltiot antavat kansallisten parlamenttien jäsenten ja Euroopan parlamentin jäsenten vierailta vankiloissa ja että parlamentti on vaatinut, että tämä oikeus myönnetään Euroopan parlamentin jäsenille koko EU:n alueella³;
- L. ottaa huomioon, että vangitut ja erityisesti tutkintavankeudessa olevat alaikäiset ovat erityisen haavoittuvassa asemassa;

¹ Etenemissuunnitelma epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien vahvistamiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä, 2009/C 295/01, 30. marraskuuta 2009.

² Pöytäkirjan on ratifioinut Bulgaria, Kypros, Tšekin tasavalta, Tanska, Viro, Ranska, Saksa, Luxemburg, Malta, Alankomaat, Puola, Romania, Slovenia, Espanja, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta; sen ovat allekirjoittaneet mutta eivät ratifioineet Itävalta, Belgia, Kreikka, Suomi, Irlanti, Italia ja Portugali. Lähde: <http://www.apr.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

³ Katso esimerkiksi parlamentin päätöslauselma vankilaloista Euroopan unionissa: järjestelyt ja korvaavat rangaistukset, 41 kohta: *"Pyytää, että Euroopan parlamentin jäsenillä olisi oikeus vierailta Euroopan unionin alueella sijaitsevilla rangaistuslaitoksissa ja pakolaisten vastaanottokeskuksissa ja tarkastaa niitä"*.

- M. ottaa huomioon, että neuvosto hyväksyi 30. marraskuuta 2009 etenemissuunnitelman epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien vahvistamiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä ja että etenemissuunnitelma kuuluu Tukholman ohjelmaan ja siinä määritellään välttämättömät varatoimenpiteet, joilla varmistetaan, että perusoikeuksia noudatetaan, kun jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pyritään lisäämään rikosoikeuden alalla;
- N. ottaa huomioon, että komissio on antanut tiedonannon – vastineena neuvoston suoraan pyyntöön ja Tukholman ohjelman ja parlamentin toistuvien pyyntöjen mukaisesti – aiheesta "Keskinäisen luottamuksen lujittaminen Euroopan oikeudenkäyttöalueella – Vihreä kirja EU:n rikosoikeuden soveltamisesta vapaudenmenetykseen liittyvissä kysymyksissä"¹; toteaa, että vihreässä kirjassa käynnistetään sidosryhmien julkinen kuuleminen EU:n toiminnasta vankeusolosuhteiden parantamiseksi, jotta varmistetaan keskinäinen luottamus oikeudellisessa yhteistyössä, ja että siinä korostetaan vankeusolosuhteiden ja useiden EU:n välineiden, kuten eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja eurooppalaisen valvontamääräyksen, yhteyksiä ja todetaan selvästi, että EU voi tehdä aloitteita vankeusolosuhteista, tutkintavankeudesta ja vangittujen alaikäisten asemasta;
1. pitää myönteisenä komission vihreää kirjaa; on huolissaan vankeusolosuhteiden hälyttävästä tilanteesta EU:ssa ja kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään pikaisesti toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että vankien perusoikeuksia ja erityisesti heikossa asemassa olevien oikeuksia noudatetaan ja suojataan, ja katsoo, että vapaudenmenetystä koskevia yhteisiä vähimmäisnormeja olisi sovellettava kaikissa jäsenvaltioissa²;
 2. vahvistaa, että vankeusolosuhteet ovat erittäin tärkeä kysymys, kun oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroista tunnustamista sovelletaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, ja katsoo, että tässä yhteydessä on erittäin tärkeää, että oikeusviranomaisten keskinäiselle luottamukselle on yhteinen perusta ja että kansallisista rikosoikeusjärjestelmistä tiedetään enemmän;
 3. kehottaa komissiota ja Euroopan unionin perusoikeusvirastoa seuraamaan vankeusolosuhteiden tilannetta EU:ssa ja tukemaan jäsenvaltioiden toimia sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja toimintapolitiikoissa noudatetaan alan tiukimpia normeja³;
 4. kehottaa komissiota ja EU:n toimielimiä laatimaan lainsäädäntöehdotuksen vapautensa menettäneiden henkilöiden oikeuksista ja sisällyttämään siihen parlamentin mietinnöissä ja suosituksissa kuvatut oikeudet⁴ sekä kehittämään ja panemaan täytäntöön vankila- ja vankeusolosuhteita koskevat vähimmäisnormit ja aiheettomasti pidätettyjen tai tuomittujen korvauksia koskevat yhdenmukaiset normit; kehottaa

¹ KOM(2011)0327; katso http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf.

² Tällaisia ovat esimerkiksi Euroopan neuvoston antamat Euroopan vankilasäännöt.

³ Tällaisia ovat esimerkiksi Euroopan neuvoston ja Euroopan neuvoston kidutuksen vastaisen komitean laatimat normit, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen normit ja asiaankuuluva oikeuskäytäntö sekä YK:n ihmisoikeuskomitean, kidutuksen vastaisen komitean ja kidutusta käsittelevän erityisraportoijan havainnot.

⁴ Katso 1 kohdan c alakohta, suositus [T5-0142/2004](#).

komissiota ja jäsenvaltioita pitämään asian poliittisesti esillä ja ohjaamaan asianmukaisia henkilöstö- ja taloudellisia resursseja tilanteen korjaamiseen;

5. korostaa, että on varmistettava, että noudatetaan perusoikeuksia, etenkin oikeutta puolustukseen ja asianajajaan, ja taataan epäiltyjen ja syytettyjen oikeudet, myös oikeus olla tulematta kohdelluksi epäinhimillisesti tai halventavasti; muistuttaa tässä yhteydessä, että komission ehdotus oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestä on tärkeä;
6. korostaa, että vankien siirron voisivat estää huonoina pidetyt vankeusolosuhteet tai olot, jotka eivät vastaa Euroopan neuvoston antamien Euroopan vankilasääntöjen vaatimuksia;
7. kehottaa jäsenvaltioita ohjaamaan asianmukaisia resursseja vankiloiden rakenneuudistuksiin ja kehittämiseen, vangittujen oikeuksien suojaamiseen, vangittujen kuntoutukseen ja valmistautumiseen vapauteen ja yhteiskuntaan integroitumiseen, sellaiseen poliisien ja vankilahenkilöstön koulutukseen, joka perustuu nykyaikaisiin vankeinhoitokäytäntöihin ja eurooppalaisiin ihmisoikeusnormeihin, ja sellaisten vankien valvomiseen, jotka kärsivät mielenterveys- tai psykologisista häiriöistä, sekä luomaan erityisen EU:n budjettikohdan, jonka tarkoituksena on kannustaa tällaisiin hankkeisiin;
8. vahvistaa, että on kannustettava kehittämään jäsenvaltioiden vankilapalveluja, jotta vankiloiden käyttöön voidaan antaa asianmukaista tekniikkaa, laajentaa saatavilla olevaa tilaa ja parantaa vankiloiden toiminnalla vankien elinoloja, samalla kun varmistetaan korkea turvataso;
9. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tutkintavankeus on jatkossakin poikkeuksellinen toimenpide, jota käytetään tiukkojen tarpeellisuutta ja suhteellisuutta koskevien edellytysten mukaisesti ja rajoitetun ajan ja että sen käytössä noudatetaan syyttömyysolettamaa koskevaa perusperiaatetta ja oikeutta säilyttää vapautensa; muistuttaa, että oikeusviranomaisen on tarkistettava säännöllisesti tutkintavankeus ja että rajat ylittävissä tapauksissa on sovellettava vaihtoehtoja, kuten eurooppalaista valvontamääräystä; kehottaa komissiota laatimaan lainsäädäntöehdotuksen vähimmäisnormeista tällä alalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevan yleissopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella;
10. vahvistaa jälleen, että jäsenvaltioiden on noudatettava kansainvälisiä ja Euroopan tasolla tekemiään sitoumuksia, muun muassa Euroopan neuvostossa tehtyjä päätöksiä¹, ja hyödynnettävä vankeusrangaistusten vaihtoehtona enemmän ehdollisia toimenpiteitä ja rangaistuksia;
11. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin itsemurhien estämiseksi vankiloissa ja suorittamaan perusteelliset ja puolueettomat tutkimukset kaikissa sellaisissa tapauksissa,

¹ Esimerkiksi ehdonalaissäännöistä annettu Euroopan neuvoston ministerikomitean suositus jäsenvaltioille (CM/Rec(2010)1).

kun vanki kuolee vankilassa;

12. kehottaa jäsenvaltioita ja liittymisneuvotteluja käyviä maita allekirjoittamaan ja ratifioimaan kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen vapaaehtoisen pöytäkirjan, jossa perustetaan riippumattomien kansainvälisten ja kansallisten elinten laatima säännöllisiä vankilavierailuja koskeva järjestelmä ja määrätään kyseisten elinten tehtäväksi vierailta vankiloissa ja tarkastaa ne sekä kuulla vankien vetoomuksia ja laatia julkisia vuosikertomuksia asianomaisille parlamenteille; kannustaa EU:ta vetoamaan kolmansia maita allekirjoittamaan ja ratifioimaan vapaaehtoisen pöytäkirjan osana kolmansia maita koskevaa politiikkaansa kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään täysin yhteistyötä näiden elinten kanssa ja tukemaan niitä muun muassa asianmukaisilla resursseilla ja varoilla;
13. katsoo, että EU:n tasolla olisi ryhdyttävä toimiin, jotta kansallisten parlamenttien jäsenet voivat vierailta vankiloissa ja että sama oikeus olisi annettava myös Euroopan parlamentin jäsenille koko EU:n alueella;
14. kehottaa komissiota tarkastelemaan vankeusolosuhteita koskevan rikosoikeuden ja prosessioikeuden erojen vaikutuksia EU:n jäsenvaltioissa ja antamaan suosituksia näistä asioista erityisesti, kun sovelletaan vaihtoehtoisia toimenpiteitä, kriminalisointia ja rangaistavuuden poistamista koskevia toimintapolitiikkoja, tutkintavankeutta, armahdusta ja lykkäystä, varsinkin maahanmuuton, huumeiden käytön ja alaikäisten rikoksentekijöiden ollessa kyseessä;
15. vahvistaa, että on varmistettava, että alaikäisten kohtelussa otetaan huomioon heidän etunsa, muun muassa erotetaan heidät aikuisista ja annetaan heidän olla yhteydessä perheisiinsä;
16. katsoo, että kaikilla vapautensa menettäneillä alaikäisillä olisi oltava oikeus saada oikeusapua ja muuta tukea sekä oikeus vaatia tuomioistuinta tai muuta asiasta vastaavaa viranomaista tutkimaan vapaudenmenetyksen laillisuus;
17. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön tehokkaita ja riippumattomia kansallisia valvontamekanismeja vankiloita ja säilöönottokeskuksia varten;
18. kannattaa Euroopan neuvoston kidutuksen vastaisen komitean ja Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun jatkuvaa työtä jäsenvaltioiden säilöönottokeskuksissa ja vierailuja niihin;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan neuvostolle, Euroopan neuvoston parlamentaariselle yleiskokoukselle, Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetulle, Euroopan neuvoston kidutuksen vastaiselle komitealle, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle, YK:n ihmisoikeuskomitealle, YK:n kidutuksen vastaiselle komitealle, kidutusta käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle ja YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle.